

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/180/2016
Identifikačné číslo spisu: 7715215465
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7715215465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D. Q., bytom Z., zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nerudova 9, proti žalovanej AGRO - Land SK s.r.o., so sídlom Malčice 200, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Brörtl, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, v mene ktorej koná JUDr. Alexander Brörtl, konateľ a advokát, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 19 C 380/2015, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 497/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce uznesením z 8. septembra 2015, č. k. 19 C 380/2015-30 zamietol ako nedôvodný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal zakázať žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami, evidovanými na LV č. XXX, katastrálne územie Z. (presnejšie so spoluvlastníckym podielom žalovanej vo výške 2/72), až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.
2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu uznesením z 31. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 497/2015 uznesenie súdu prvej inštancie v časti zmenil tak, že žalovanej zakázal nakladať so špecifikovanými nehnuteľnosťami, a to previesť vlastnícke právo k nim darom, alebo iným scudzením, zameniť za iné nehnuteľnosti, alebo v prospech tretej osoby, zaťažiť záložným právom, vecným bremenom alebo zabezpečovacím prevodom práva, až do právoplatného skončenia vo veci samej. V prevyšujúcej časti uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.
3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“ v znení účinnom o d 1. januára 2015 išlo o ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Namietala odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu, že

nemala možnosť sa pred rozhodnutím súdu brániť. Nebolo jej doručené odvolanie žalobcu, ale až rozhodnutie odvolacieho súdu. Tiež namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné z dôvodu, že odvolací súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných skutkových a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia. Podrobne uviedla dôvody, pre ktoré odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, t. j. dôvody nenaplnenia podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia.

4. Žalobca v podanom vyjadrení dovolací súd žiadal, aby dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie v časti potvrdené a v časti zmenené. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolaní najavo.

10. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), pretože podľa § 75 ods. 8 tretia veta O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) „ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie žalobcu, uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie“ .

11. Pokiaľ žalovaná namietala, že uznesenie odvolacieho súdu nie je aj dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Dovolaním napadnuté rozhodnutie spĺňa požadované náležitosti, uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Žalovaná nedôvodne

argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalovanej.

12. Žalovaná napokon tvrdila, že napadnuté uznesenie (a to v celom rozsahu aj jeho potvrdzujúci výrok) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

13. Keďže však žalovaná uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

14. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovanej proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej proti uzneseniu krajského súdu, ktorým v časti zmenil a v časti potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci samej bude ďalej konať súd prvej inštancie, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátanie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 262 CSP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.